

Първо действие, пета картина.

Тибалт. —

Смирение — то няма да възпре
разположене гяв; но по-добре
да потърпя — че моя гост некак
за мене злостен враг ще си остане.
| Целува. |

Ролес / на Жуиета. / —

Ако с ръка ви наскърбих, любима,
аз мога да изкупа своя грях
с ос устиче — да неми пилгрима —
и да изтрия осквер ви с тях.

Жуиета. —

За грях изкусто ситнакете ръка —
тя подобри набожната си дан.
С подобен поздрав ще падни свето
богрешния на пилгрима блан.

Ролес. —

А няма ли и за светица утки?

Жуиета. —

Но, пилгриме, те са за молитва.

Ролес. —

Като ръцете, толкова изкусни,
о, вижете, как молитва им отливва!

Жуиета. —

Светицата остава неподвижна.

Ролес. —

Могат така постигате, непостижна!
и с устиче в моят грех измит.
| Целува я. |

Жуиета. —

Но моят за пръв път грех познават.